ქართლ-კახეთის მაზრის მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების

ძმაუთე წელიწადი

საქართ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური ჯ თბილისის კომიტეტის და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრ.აღმასკომის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 24, მეოთხე სართული
რედაქციაში საქმიანობის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმეებისა 10—11 ს.
ტელეფონები (რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58)

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი 24 მეოთხე სართული, ტელეფონი 10—49.
ხელისმოწერის ფასი: მთელ-მოსამსახ. 75 კ., დანარჩენებისათვის: ქალაქში 1 მ. ქალაქს გარეშე—1 მ. 20 კ., ხელისმოწერი მიიღებენ „ჩარაღდანი“ და „მეცნიერება და ტეხნიკა“. განცხადებები: ნომპარელის სტრიქონი—20 კ., აწყობა ციფრებით—25 კ. სამკლოვიარო—5 მან. დოკუმენტების დაკარგვა 50 კ. განცხადდ. მიილება 3 ს.
ექსპედიციის ტელეფ. 5—43, სტამბის ტელეფონი 13—80.

ს. ს. ს. რ. სახ. კომისარიატის საბჭოს ინფორმ. და გამყოფილების ბიბლიოთეკა

დღის წერილი

— რუსმა თეთრ-გვარდიელებმა ლიტერატურული ასპარეზი დატოვეს.

— გერმანიის რაინისგზელთა გაფიცვა თანდათანობით ფართოვდება.

— ერრიომ მიიღო საბაჟოთა ელჩ კრასინი.

— ოსმალეთში აჯანყებულები გაიფანტნენ.

— ოსმალეთის მთავრობამ სტამბოლში მყოფ თეთრგვარდიელთა ორგანო „სალამოს პრესა“.

ძაბათი, 14 მარტი 1925 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კ. № 59 (1214)

კვირას, 15 მარტს, ამხ. ვლ. ი. ლენინის სახელობის სახელმწიფო საოპერო თეატრში, სრულ 12 საათზე შესდგება

თბილისის სამაზრო-საქალაქო საბჭოთა ყრილობა

დღის წესრიგი:

1. საერთაშორისო და შინაურ მდგომარეობის შესახებ.
2. თბილისის აღმასკომის ანგარიში.
3. სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის აკრეფის ფორმის შესახებ.
4. ტერიტორიალურ ჯარების შედგენის შესახებ.
5. მიმდინარე საკითხები.

თბილისის მე-5-თე საბჭოს წევრების და მაზრის დელეგატების შესვლა დროებითი მანდატებით, მთავარ შესავლიდან.

ყველა წევრთა დასწრება სავალდებულოა.

5. 942 3—2 თბილისის სამაზრო-საქალაქო საარჩევნო კომისია.

კვირას, 15 მარტს, ამხ. ვლ. ი. ლენინის სახელობის საოპერო თეატრში სრულ 10 საათზე შესდგება

თბილისის სამაზრო-საქალაქო საბჭოთა ყრილობის კოოპერაქციის სხდომა

თბილისის მე-5-თე მოწვევის საბჭოს პარტიის წევრ. დეპუტატების და მაზრის დელეგატების დასწრება სავალდებულოა.

შესვლა დროებითი მანდატებით და პარტ-ბილეთებით.

ნ. 943. 3—2 ფრაქციის ბიურო.

საბჭოთა კანონიერების შესახებ სოფლად

რომ საბჭოთა კანონიერების განმტკიცება სოფლად საბჭოთა ხელისუფლების მორიგი და ერთი უმთავრესი ამოცანათაგანია დღეს, ამაზე ჩვენ არა ერთხელ გვიღაპარაკია. ჩვენ კვლავ ვეხებით ამ საკითხს, რადგან ამ მხრივ პროვინციაში ყველაფერი რიგზე არ არის.

ჩვენს სოფლებში ამხ. კალინინის მოგზაურობის დროს გლეხები მოითხოვდენ, რომ ადგილობრივ ყველაფერი ისე სრულდებოდეს, როგორც ცენტრში ადგენენო. ცხადია, ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოები და წარმომადგენლები არა ყველგან დგანან თავის დანიშნულების სიმაღლეზე. ბევრგან აქვს ადგილი უკანონობას და თვითნებობას.

ჩვენი გაზეთის კვირის №-ში გორის თემიდან მოთავსებული იყო წერილი, რომლიდანაც სჩანს, რომ ხსენებულ თემში შემავალ ზოგიერთ სოფლის საბჭოს წევრებს, აგრეთვე გუხჯომის წევრებს ჩაუდენიათ მთელი რიგი ბოროტმოქმედება. ისინი სისტემატიურად აჯარიმებდენ გლეხებს, აპატიმრებდენ, ითვისებდენ სახელმწიფოს ფულებს, ფლანგავდენ ხალხის ქონებას და სხ.

მათ გლეხობა ჰყავდათ იმდენად დაშინებული, რომ ვერაფერ ბედავდა ხმის ამოღებას ამ ეგზეკატორების წინააღმდეგ, რომელნიც ასე აწუხებდენ ხალხს, აბუჩად იგდებდენ მის უფლება-ინტერესებს, სახელს უტეხდენ მუშურ-გლეხურ მთავრობას.

ბოლოს როგორც იყო, ისინი მოხვდენ საბრალდებლო სკამზე და შეისაფერ „ჯილდოსაც“ მიიღებენ თავისი „მოღვაწეობისათვის“.

კავთისხევის თემშიც იქნა გამოაშკარავებული ზოგიერთ ადგილობრივ მუშაკის უკანონო მოქმედება: უფლების გადამეტება, მოქალაქეთა უკანონოდ შეპყრობა და სხ. აგრეთვე გამოირკვა, რომ ამ თემში სოფლის რწმუნებულები თავის საქმის მწარმოებლის და მილიციონერის ჯამაგირის დასაკმაყოფილებლად კრეფდენ გლეხობისაგან თითო ორ-ორ ჩანახ ხორბალს.

დამნაშავეები პასუხისგებაში არიან მიცემული (იხ. „კომუნისტი“ № 56, კორესპონდენცია: „პროკურატურის მუშაობა სოფლად“).

ესენი არ არიან, რომ მსგავს მოვლენებს სხვაგანაც ექნება ადგილი.

ჩვენ რომ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მივაქციოთ სოფლად ყოველგვარ უკანონობის, თვითნებობის, ბოროტმოქმედების ძირფესვიანად აღმოფხვრის საქმეს,ეს ცხადი უნდა იყოს ყველასათვის. მხოლოდ საკითხი ისმის, როგორ და რა გზით შეიძლება საბჭოთა უფლებრივი შემეცნების, საბჭოთა კანონიერების განმტკიცება?

პირველ ყოვლისა უნდა აღინიშნოს, რომ აქ გადამჭრელი მნიშვნელობა აქვს მთელი მშრომელი გლეხობის ფართედ და აქტიურად ჩაბმას მართვა-გამგეობის ორგანოებში და სხვა საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში. უპარტიო გლეხობის თვითმოქმედების გაღვივება, ფართე გასაქანის მიცემა მისი ნებისყოფისა და თაოსნობისათვის, გლეხობის მიერ ნდობით აღჭურვილ პირების არჩევა სხვადასხვა თანამდებობებზე—საყვედურო საშუალებაა მშრომელ მოსახლეობის უფლებების დასაცავად და სოფლად ყოველგვარი თვითნებობის მოსასპობად. ამ მხრივ უაღრესი მნიშვნელობა აქვს ამას წინედ ჩატარებულ საბჭოთა არჩევნებს, რომლებმაც მოახდინეს საბჭოების შემადგენლობის გადახალისება და მთელი გლეხობის უფრო მჭიდროთ დაკავშირება მართვა-გამგეობის ორგანოების გარშემო. საჭიროა ამ არჩევნების შედეგების განმტკიცება, რათა ახალი საბჭოები მართლა დაეუფლონ მთელი სოფლის ცხოვრებას, რათა საბჭოს წევრებმა და დანარჩენმა გლეხობამ ცხოველი მონაწილეობა მიიღონ სოფლის საზოგადოებრიობაში.

სოფლად საბჭოთა კანონიერების განმტკიცების საქმეში განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს პარტუჯრედს. თუ პარტუჯრედი მთლიანად და თვითეული მისი წევრი დგანან თავის მოწოდების სიმაღლეზე, ეს თავის დადებითი გავლენას ახდენს მთელი სოფლის ცხოვრების გაჯანსაღებაზე, კერძოდ მაშინ, ნაკლები შესაძლებლობა არსებობს სოფლად ბოროტმოქმედებათა ჩადენისათვის. პარტორგანიზაცია არის ხელმძღვანელი და შეთვალყურე სასოფლო ორგანოების მუშაობის, თვითეული მუშაკის მოქმედების. მათი შეუფერებელი ქცევისა და მუშაობისათვის პასუხისმგებელია პარტორგანიზაცია. ამიტომ, თუ რომელიმე სოფელში ხდება უკანონობა, თვითნებობა, ეს მოწმობს, რომ პარტორგანიზაციაც არ არის იქ ჯანსაღი და ვერ ასრულებს თავის მოვალეობას. ამიტომ უნდა იქნას გამოკეთული იმ პარტუჯრედის მდგომარეობაც, რომლის რაიონში რაიმე უსიგავსობას ჰქონდა ადგილი.

კერძოდ უნდა აღინიშნოს პროკურატურის როლი სოფლად უკანონობასთან ბრძოლის საქმეში.

პროკურატურის წარმომადგენლები ხშირად უნდა დაიარებოდენ სოფლად და ადგილობრივ ისმენდენ გლეხების საჩივრებს. როგორც კავთისხევიდან მიღებულ უკვე დასაბუთებულ კორესპონდენციიდან სჩანს, იქ პროკურატურის წარმომადგენლის ჩასვლას დიდი შთამბეჭდილება მოუხდენია გლეხობაზე და საგრძნობ შედეგებისათვისაც მიუღწევია. გლეხობა ამბობდა: „ეხლა ჩვენ დავწუმენდით, რომ არც ერთ ბოროტმომქმედს არ დასტოვებს დაუსჯელად საბჭოთა ხელისუფლება, ვინც უნდა იყოს ის და რა საპასუხისმგებლო თანამდებობა არ უნდა ეჭიროს მას“-ო.

მოსახსენებელია ის გარემოებაც, რომ კავთისხევის თემში სოფლის ცრემლებს საშირიდ უცვნიათ პროკურატურის დამხმარე ჯგუფების დაარსება და კიდეც აურჩევიათ ასეთები. ამ უჯრედებს ეკალებათ აღნიშნულ პროკურატურას ყოველი ცალკე შემთხვევა, როცა დაშვებული იქნება კანონის ფარგლების გადაცილება. ესეც მისაღები და საჭირო ზომაა ბოროტმოქმედებასთან საბრძოლველად.

ამავე მიზნისათვის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს აგრედვე ცენტრიდან ხელმძღვანელ ამხანაგების ხშირ-ხშირად მოგზაურობის პროვინციებში, იქაური მდგომარეობის ადგილობრივ გასაცნობად. მაგ., ამხ. კალინინის და სხვა პასუხისმგებელ ამხანაგების მოგზაურობამ ჩვენი ქვეყნის მაზრებსა და სოფლებში ღრმა შთაბეჭდილება დასტოვა და მას, ეჭვი არ არის, სათანადო შედეგებიც მოყვება.

ბოლოს, უნდა აღინიშნოს პრესიც განსაკუთრებული მნიშვნელობა საბჭოთა კანონიერების განმტკიცების საქმეში. მკითხველი შეამჩნევდა, რომ ჩვენი გაზეთი დიდ ადგილს უთმობს ბოროტმოქმედებათა მხილებას, საბჭოთა აპარატის და სხვა ორგანოების მუშაობის ნაკლულევანებათა გამოაშკარავებას. ჩვენი პროვინციელი კორესპონდენტები შემდეგშიც ფხიზლად უნდა იდგნენ საბჭოთა კანონიერების სადარაჯოზე და გვაცნობონ ყოველი შემთხვევა ბოროტმოქმედების და თვითნებობის.

ყველა ამ ღონისძიებათა გატარებით ჩვენ შევსძლებთ სოფლის აპარატის გაწმენდას ყორის და მაცნე პირებისაგან და გლეხობის უფლებების დაცვას.

სუნ-იატ-სენ

გარდაიცვალა სუნ-იატ-სენი, ჩინეთის რევოლიუციის მამამთავარი უდიდესი პოლიტიკური მოღვაწე და იშვიათი ადამიანი.

სუნ-იატ-სენის პიროვნების და ჩინეთის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მისი როლის შესაფასებლად ჩვენ უნდა გვქონდეს გათვალისწინებული ის პირობები, რომლებშიც მას უხდებოდა მუშაობა.

ოთხას ორმოცდაათამდე მილიონიანი მოსახლეობა, საყოველთაოდ ცნობილი თავისი კონსერვატიზმით; ჩამორჩენილი მეურნეობა, საწარმოო ძალების განუვითარებლობა; მუშათა კლასის სისუსტე და დაურაზმელობა; ჯერ კიდევ არსებული ფეოდალური ურთიერთობანი; ფაქტიურად სხვადასხვა დამოუკიდებელ სახელმწიფოებად დახლეჩილი ტერიტორია; მუდმივი ურთიერთი ბრძოლა და შებლა-შემოხლა ცალკე პროვინციების გაბატონებულ ჯგუფებს და პირებს შორის; მსოფლიო იმპერიალისტების განუკითხავი თარეში და გავლენის სფეროებად დაყოფა, ნაწილად კოლონიის მდგომარეობა,—აი, ზოგადი სახით რას წარმოადგენს დღემდე ჩინეთი.

ასეთ პირობებში ჩაატარა სუნ-იატ-სენმა მთელი თავისი 40 წლის სახელოვანი რევოლიუციონური მოღვაწეობა. ჩინეთის ცხოვრების თავისებურობა, იქ არსებული შინაური და საერთაშორისო ძალთა განწყობილება თავის გავლენას ახდენდა სუნ-იატ-სენის პოლიტიკასა და მსოფლმხედველობაზე, ბორკავდა, საზღვარს უდებდა მის რევოლიუციონურ გაქანებას.

მიუხედავად ამისა ის ბოლომდე დარჩა ნამდვილი რევოლიუციონერი. კიდევ მეტი: თავისი სიცოცხლის და ბრძოლის უკანასკნელ პერიოდში ის უფრო მარცხივ გადაიხარა. ღრმა მოსუცებულობას, ხანგრძლივ ბრძოლას ოდნავ არ შეუწელებია მისი რევოლიუციონური ტემპერამენტი.

თუ ის 1911 წლის რევოლიუციის შემდეგ, როცა იგი ჩინეთის პრეზიდენტად აირჩიეს, რა თქმა უნდა, მთელ რიგ გარემოებათა წყალობით, ერთგვარ კომპრომისზე წავიდა რეაქციონურ ჯგუფებთან და პრეზიდენტობა მათ წარმომადგენელს გადასცა,—თავის სიცოცხლის მიწურულში ის შეურიგებელი იყო და იბრძოდა მშრომელი ხალხის საბოლოო განთავისუფლებისათვის. ახლახან მან უარი განაცხადა მიეღო მონაწილეობა იმ კონფერენციაში, რომელსაც იწვევდენ სხვადასხვა ჯგუფის გენერლები, მიტომ, რომ ამ კონფერენციაში იყვენენ მოწვეულნი არა ხალხის, არა მშრომელი მოსახლეობის, არამედ გაბატონებული ჯგუფების წარმომადგენლები. ამ კონფერენციას უნდა მოეხდინა ხალხის ნებისყოფის ფალსიფიკაცია და მისი სახელით გადაეწყვიტა ჩინეთის სახელმწიფოებრივობის საკითხები.

თუ წინედ სუნ-იატ-სენი ფიქრობდა ჩინეთის ნაციონალურ განთავისუფლებას უცხოელ სახელმწიფოთა ბატონობისგან მათთან მოლაპარაკების,შეთანხმების მიღწევის,მათ მიმართ დათმობაზე წასვლის პოლიტიკით,—ბოლო ხანებში იგი დარწმუნდა, რომ ამისათვის ერთად ერთი გზაა მედგარი ბრძოლა მსოფლიო იმპერიალიზმთან.

ჩინეთის ხალხის განთავისუფლება უცხოელ იმპერიალისტებისაგან, ჩინეთის სუვერენიტეტის აღდგენ, შეადგენდა სუნ-იატ-სენის მოღვაწეობის ერთ ძირითად ამოცანათაგანს.

ამავე დროს სუნ-იატ-სენი არ გაურბოდა ევროპის კულტურას და ცივილიზაციას. თვითონ ევროპიული უაღრესად განათლებული, იგი სცდილობდა ჩინეთის ცხოვრება გარდაექმნა ევროპიულ ნიადაგზე, დაემყნო თავის სამშობლოში ევროპა-ამერიკის კულტურის დადებითი მიღწევები, მხოლოდ ეს უნდა ყოფილიყო შიფარდებული ჩინეთის პირობებთან, მისი ხალხის თავისებურებასთან.

ევროპიულმა განათლებამ სუნ-იატ-სენი ვერ მოსწყვიტა თავის ხალხს, ის ისევე ჩინელი დარჩა, ამ სიტყვის საუკეთესო მნიშვნელობით, და ესეც იყო მისი უსაზღვრო პოპულიარობის მიზეზი ჩინეთში.

მეტად საეჭვისხმოა სუნ-იატ-სენის საშინაო პოლიტიკა და პროგრამა. მის მიზანს შეადგენდა ჩინეთის ხალხის ნამდვილი გაერთიანება და მთლიანი სახელმწიფოს შექმნა.

იმ თავითვე, წამოაყენა რა „დემოკრატიის“ და თავისებური სოციალიზმის ლოზუნგები, იგი თანდათან უახლოვდებოდა, უმთავრესად რუსეთის რევოლიუციის გავლენით, მშრომელთა ხელისუფლების იდეას, რამდენადაც ამაზე შეიძლება ლაპარაკი ჩინეთის პირობებში.

სუნ-იატ-სენმა თავისი სიცოცხლის წინ მოკლედ ჩამოაყალიბა თავისი მისწრაფებანი საბჭოთა კავშირის ცაკისადმი მიმართვაში და პოლიტიკურ ანდერძში, რომელიც დაუტოვა თავის პარტიას—გომინდანს.

ძმური კავშირი საბჭოთა რესპუბლიკების მშრომელ ხალხებთან და ყველა იმ ხალხებთან, რომელნიც ჩინეთის სთვლიან თავის თანასწორად კავშირი საერთაშორისო პროლეტარიატთან და რევოლიუციონურ ძალებთან, მშრომელ მასების ამოძრავება რევოლიუციონურ ბრძოლისათვის, ბრძოლა იმ საერთაშორისო რეჟიმთან, რომელიც არის სათავე მონობის, ომების და უსამართლობის და ამ გზით ჩინეთის განთავისუფლება უცხოელების ბატონობისაგან,—აი, რა ჩაწერძოა მან თავის მემდევრებს. კერძოდ მისი უკანასკნელი ფიქრი მიმართული იყო საბჭოთა კავშირისაკენ, რომელიც არის უდიდესი ფაქტორი დამონებულ ხალხთა და მშრომელთა განთავისუფლების. სუნ-იატ-სენმა ერთხელ კიდევ გაუსვა ხაზი დაჩაგრულ აღმოსავლეთის იმედს და ლტოლვას საბჭოთა კავშირის განთავისუფლებულ ხალხებისადმი.

სუნ-იატ-სენმა დასტოვა მეს მიერვე შექმნილი პარტია—გომინდანი, რომელსაც უნდა განაგრძოს სიარული თავისი ბელადის გზით.

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ამ პარტიაში, განსაკუთრებით უკანასკნელ ხანებში, თავი იჩინა უთანხმოებამ, აზრთა სხვადასხვაობამ. გომინდანი არ არის ერთფეროვანი შემადგენლობის. მასში შედის: ქალაქის წვრილი ბურჟუაზია, ინტელიგენცია, გლეხობა, პროლეტარიატი. გენერალ ჩან-ძო-ლინმა ამას წინედ განაცხადა: გომინდანი ძავენ ორგანიზაციაა, რომელიც სუნ-იატ-სენის სიკვდილის შემდეგ დაიშლებაო. ეს, რა თქმა უნდა, უსაფუძვლო იმედია. მაგრამ ერთი რამ ცხადია: სუნ-იატ-სენმა ვერ მოასწრო თავის პარტიის მტკიცედ ჩამოყალიბება და იქედან უცხო ელემენტების განდევნა. ასეთი გაწმენდა კი გომინდანს ძალიან ესაჭიროება. მხოლოდ ამის შემდეგ გახდება შესაძლებელი სუნ-იატ-სენის ანდერძის განხორციელება და გადაუხვეველი ბრძოლა მშრომელი ხალხის ინტერესებისათვის.

მეტად დიდი დანაკლისია სუნ-იატ-სენის გარდაცვალება ჩინეთის ხალხისათვის და, შეიძლება ითქვას, მთელი მშრომელი კაცობრიობისათვის. ეს განსაკუთრებით საგრძნობია ეხლა, როცა შორეულ აღმოსავლეთში უფრო და უფრო მაგრად იკვანძება იმპერიალისტების ინტერესთა ხლართი და როცა თვით ჩინეთში განუწყვეტელი სამოქალაქო ომი მძვინვარებს.

მაგრამ ჩინეთის ხალხი, გამოფხიზლებული და ამოძრავებული სუნ-იატ-სენის თავდადებული მუშაობით, ბოლოს და ბოლოს, უეჭველია, მიაღწევს ბელადის მიერ მის წინაშე დასახულ მიზნებს.

მენშევიკების აგიტაცია ამერიკაში

(როგორ შეხვდენ მენშევიკ აბრამოვიჩს ამერიკის მუშები)

ცნობილი მენშევიკი აბრამოვიჩი, სოციალისტური პარტიის მიპატეჟების თანახმად, საგასტროლოთ ჩავიდა ამერიკაში. მას დიდის ზეიმით შეხვდენ ამერიკის ცნობილი სოციალისტური მოღვაწეები ხილკვიტი და კაგონი —ყვითელი სოციალისტური ორგანოს „ფორვერტს“-ის წარმომადგენლები.

სოციალისტურმა პარტიამ აბრამოვიჩისათვის მოაწყო მთელი რიგი მიტინგები. ჯერ კიდევ მის ჩამოსვლამდე სოციალისტური გაზეთები გაიძახოდენ, რომ ეი ჩამოვა „ცნობილი რუსი რევოლიუციონერი აბრამოვიჩი“, რომელიც მოგვითხრობს მთელ სიმართლეს საბჭოთა რუსეთის შესახებო.

მაგრამ, მუშებმა, რომლებიც დაესწრენ იმ მიტინგებს, სადაც აბრამოვიჩი გამოდიოდა, ნათლად დაანახვეს ყველას, რომ მათ მაინცადამაინც არ სწყინთ ის ქიშმარიტებანი, რომელიც მათ აუწყა აბრამოვიჩმა.

პირველი კრება გაიმართა „ნიუ სტარ კაზინო“-ში. აბრამოვიჩს აქ „მხურვალედ“ შეხვდენ. კრების მდივანი ჩანები აცილებული გამოიყვანა ტრიბუნაზე და პათოსით განაცხადა, რომ „ჩვენი ძვირფასი და საპატიო სტუმარი აბრამოვიჩი ჩვენთან დარჩება ოთხი თვე“.

ამის საპასუხოთ **დარბაზიდან გაისმა ხმები: „ეს მეტათ დიდი „პატიებაცებაა“ ჩვენთვის“.** ვაინბერგი, მუშათა კლუბის თავმჯდომარე, „ძვირფას სტუმარს“ მიესალმა კლუბის 100.000 წევრის სახელით. აქაც მოხდა ინციდენტი, რომელიც ვერ ასიამოვნებდა ვერც ვაინბერგს და ვერც „სტუმარს“. კლუბის წევრებმა მათი თავმჯდომარის სიტყვის საპასუხოთ დაიწყეს ყვირილი: „არა, არა, ჩვენ არც კი ვფიქრობთ მიეესალმოთ მას“.

როდესაც კრების თავმჯდომარემ აბრამოვიჩი დამსწრეებს გააცნო, როგორც მეორე ინტერნაციონალის ერთ-ერთი ბელადი, **ხმაურობამ და სტვენამ** დაამტკიცა, რომ მიტინგზე დამსწრე მუშები მაინცდამაინც კმაყოფილი არ იყვენ ასეთი გაცნობით.

აბრამოვიჩმა, როგორც ეს მოსალოდნელი იყო, გაილაშქრა საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ. ამის საპასუხოდ **მთელმა კრებამ აღფრთოვანებულ მანიფესტაცია მოაწყო საბჭოთა რუსეთის საპატივცემლოთ.**

დარბაზის ყველა კუთხეებიდან ისმოდა **ინტერნაციონალის ხმები.** ორატორი შესაძლებელი გაფითრდა და დაიბნა. დაიწყო რა ყველა თავისი ხარისხები, მან საშინელი გინება დაუწყო რუსეთის კომუნისტებს, რომლებსაც ის ბრალს სდებდა ათასგვარ მომაკვდინებელ ცოდვებში. მსმენელები მას სიტყვას **„სტუმარს“** არ აძლევდენ. ბოლოს ვეღარ გაუძლეს და ყველანი ერთხმად დაიძახეს: **„ეს ჩვენ არ გვინდა! ეს ჩვენ არ გვინდა!“** ამ ხმაურობაში აბრამოვიჩმა ვერაფერი ვერ გაიგო და ვერ გაიგონა. ის ისე გაოგნებული იდგა ტრიბუნაზე, რომ ვერ ბედავდა ხალხისათვის ზურგი შეექცია.

ამ ინციდენტის შემდეგ აბრამოვიჩი ვეღარსად გამოდიოდა. ის ცდილობდა ეთქვა რაიმე მუშებისათვის, მაგრამ ისინი ისე ხმაურობდენ, რომ ვერაფერს ვერ გაიგონებდა. ამ ხმაურობაში ხშირად ისმოდა ხოლმე: **„ეს ჩვენ არ გვინდა!“**

ამ ინციდენტის შემდეგ აბრამოვიჩი ვეღარსად გამოდიოდა. ის ცდილობდა ეთქვა რაიმე მუშებისათვის, მაგრამ ისინი ისე ხმაურობდენ, რომ ვერაფერს ვერ გაიგონებდა. ამ ხმაურობაში ხშირად ისმოდა ხოლმე: **„ეს ჩვენ არ გვინდა!“**

სუნიატსენის გარდაცვალება

სუნ-იატ-სენი გარდაიცვალა

პეკინი, 12 მარტი. 12 მარტს, დილის 9 საათზე და 30 წუთზე გარდაიცვალა სუნ-იატ-სენი.

მისი სურვილისამებრ ის დასაფლავებული იქნება ნანკინში—ჩინეთის პირველ მთავრობის რეზიდენცია 1912 წელს. მისი გვამი შემურვილი იქნება. განზრახულია მისი ნეშთის შენახვა აკლდამაში ლენინისდაგვარად.

სუნ-იატ-სენი უკანასკნელ წუთებში

პეკინი, 12 მარტი. მიუხედავად ძლიერი ტკივილებისა, სუნ-იატ-სენი უკანასკნელად დღემდე მთელ თავის ყურადღებას აქცევდა პარტიის მოშავალს და ვრცელ ინსტრუქციებს აძლევდა მას მომავალ მუშაობისათვის. ის ეუბნებოდა თავის მიმდევრებს, რომ **ერთგული რევოლიუციის წარმატება დამოკიდებულია საერთო რევოლიუციონურ მიღწევებზე და საბჭოთა კავშირთან და მსოფლიო პროლეტარიატთან შეგობრულ ურთიერთობის დაცვაზე.** განსაკუთრებით მოითხოვდა სუნ-იატ-სენი გომინდანის პარტიის ყრილობის სასწრაფოდ მოწვევას.

სიკვდილის წინ სუნ-იატ-სენმა მოიხმო თავისი ოჯახის წევრები და უთხრა მათ: **„მე არაფერს არ ვტოვებ საკუთრებას. ჩემს შემდეგ რომ ერთი ცენტიც დარჩენილიყო, მე ჩემს თავს ჩავსთვლიდი არამზადათ, რომლისათვისაც რევოლიუცია—გასართობია. მე ვტოვებ ჩემს საქმეს, რომელიც წარმოადგენს რევოლიუციის საერთო საკუთრებას“.**

სუნ-იატ-სენის ანდერძი

პეკინი. 12 მარტი. სუნ-იატ-სენის პოლიტიკურ ანდერძში, რომელიც მან დაუტოვა გომინდანის პარტიას ნათქვამია:

სუნ-იატ-სენი.

„ჩემი 40 წლის სიცოცხლე მე შევსწირე ნაციონალურ რევოლიუციის საქმეს, რომლის მიზანია ჩინეთის ფაქტიურად სრული უზრუნველყოფა. 40 წლის განმავლობაში მე ვიმოგზაურე, რომ იმისათვის, რათა მივაღწიოთ ამ მიზანს, **ჩვენთვის საჭიროა გამოვაღვიძოთ მასები და გავერთიანდეთ ყველა ხალხებთან, რომელნიც თანასწორად გვთვლიან ჩვენ,—ერთად საბრძოლველად. იმის გამო, რომ რევოლიუცია ჯერ კიდევ არ დამთავრებულა, ამხანაგებმა უნდა განაგრძონ ბრძოლა იმის განსახორციელებლად.**

პირველ ყოვლისა უნდა იქნას მოწვეული სახალხო კრება და გაუქმებული იქნას არათანასწორუფლებიანობა ხელშეკრულებები. ვავალებ პარტიას მიიღოს ყოველგვარი ზომები, რათა ეს მიზნები მიღწეული იქნას სულ ახლო მომავალშიო“.

ანდერძი დაწერილია 11 მარტს.

ჩინეთი გლოვობს

პეკინი. 12 მარტი. როგორც კი გავრცელდა ხმა სუნ-იატ-სენის გარდაცვალების შესახებ, გომინდანის მრავალი წევრნი მოგროვდენ იმ შენობასთან, სადაც დასვენებულია სუნ-იატ-სენის ნეშტი; სუნ-იატ-სენის კუბოს გადაფარებული აქვს პარტიული დროშა. **ცოტა ხნის შემდეგ მოვიდა საბჭოთა კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენელი კარახანი, რომელიც მიუახლოვდა კუბოს გომინდანის პარტიის გამოჩენილ წევრთა თანხლებით.**

დაშვებული იქნა დროშა საბჭოთა კავშირის საელჩოს შენობაზე. ყველა საბჭოთა საკონსულოებს მიეცათ განკარგულება დაუშვან დროშები თავიანთ შენობებზე 3 დღის განმავლობაში.

პეკინის უნივერსიტეტი დაიხურა.

გლოვის ნიშნად

დღის 2 საათზე სუნ-იატ-სენის გვამი გადასვენეს ჰოსპიტალში შესა. მურავად. გომინდანის პარტიის აღმასკომმა დაადგინა შეინახოს სუნ-იატ-სენის ნეშტი მიწადმოქმედების ინსტიტუტის შენობაში ან ნებას ტაძარში, რათა საშუალება მიეცეს ხალხს გამოეთხოვოს განსვენებულ ბელადს.

ვინ იყო სუნ-იატ-სენი

სუნ-იატ-სენი—ეროვნული მოძრაობის ხელგძლვანელი

მოსკოვი. 13 მარტი. ჯერ კიდევ 1918 წელს სუნ-იატ-სენი იდგა შემოსნიმებელ პოზიციაზე იმპერიალისტურ სახელმწიფოების მიმართ. მსოფლიო ომის დამთავრების შემდეგ სუნ-იატ-სენმა გაუგზავნა ამერიკის პრეზიდენტს ვილსონს მისასალმებელი დეპეშა, რომელშიაც ის გამოსთქვამდა სიხარულს „დემოკრატიის გამარჯვების“ გამო. სწორედ ასევე საბაჟო კონფლიქტის დროს კანტონში 1923 წელს, სუნ-იატ-სენს არ ჰქონია მტკიცე ხაზი და ყოველთვის ეძებდა შეთანხმებას ინგლისელებთან. სულ უკანასკნელ ხანებამდე სუნ-იატ-სენი ხელმძღვანელობდა ჩინეთის ეროვნულ მოძრაობას.

ამიტომ სუნ-იატ-სენის პოპულარობა მასებში სწრაფად **იზრდებოდა მხოლოდ მას შემდეგ, როცა გომინდანის ხელმძღვანელი ერობა მკვეთრად მარცხივ გადაიხარა და მთელი თავისი მუშაობა მან შეუფარდა ჩინეთის მშრომელი მასების ინტერესებს.**

სუნ-იატ-სენი გარდაიცვალა, მაგრამ დარჩა ის ფაქტორები, რამაც ეროვნულ-რევოლიუციონერი მუშაობა გამოიწვია ჩინეთში, ვინაიდან რამდენადაც მსოფლიო იმპერიალიზმი ნახევრად კოლონიალურ მდგომარეობაში აყოფებს ჩინეთის, ჩინეთის მშრომელი მასები ყოველთვის ეცდებიან განთავისუფლდენ ამ ნახევრად კოლონიალურ მდგომარეობისაგან.

გომინდანის პარტია

მოსკოვი. 13 მარტი. გომინდანის პარტიას, რომელსაც დღემდის სუნ-იატ-სენი მეთაურობდა, აქვს დაახლოვებით 12 წლის ისტორია. ამ პარტიის დაარსებამდე ჩინეთში მოქმედებდა რამდენიმე დაჭაპუსული რევოლიუციონური ორგანიზაცია, რომელთა გაერთიანების შემდეგ შეიქმნა გომინდანი. ეს მოხდა შემდეგ პირობებში:

1901 წელს ჩინეთში დაარსდა რევოლიუციონური ორგანიზაცია სუნ-იატ-სენის მეთაურობით ე. წ. „საკავშირო ლიგა“, რომლის შემადგენლობაში შედიოდა უმთავრესად სახლარ-გარეთიდან დაბრუნებული რევოლიუციონური მოსწავლე-ახალგაზრდობა.

1911 წელს, როდესაც ჩინეთის მონარქია დაემხო და შესდგა მინისტრთა შივოლიუციონური კაბინეტი, საკავშირო ლიგამ დაიკირა კაბინეტში 5 ადგილი. იმავე წელს ლიგას გამოეცალა სახელწოდება ტუნ-მენ-ხუ. უკანასკნელმა შეიმუშავა პროგრამა, რომელიც ითვალისწინებდა ხელისუფლების ცენტრალიზაციას, ადგილობრივ თვითმართველობის განვითარებას, ჩინეთის ყველა ხალხთა გაერთიანებას, საყოველთაო საჯარდებულო განათლებას, სქესთა თანასწორობას და სხვ. მაგრამ ტუნ-მენ-ხუს პარტიას მოუხდა შეჯახება შემდეგ დაარსებულ 4 სხვა პარტიასთან. რადგან ამ ჯგუფებს ჰქონდათ თითქმის ერთი და იგივე პროგრამა, 1912 წ. ყველა ჯგუფების ლიდერების კონფერენციის შემდეგ მოხდა მათი გაერთიანება და შეიქმნა გომინდანის ერთიანი პარტია.

თავისი პროგრამა გომინდანმა შეიმუშავა 1920 წელს, ხოლო 1924 წ. შეიტანა არსებითი შესწორებანი. 1920 წლის პროგრამას თანახმად გომინდანი სცდილობს ჩინეთში დემოკრატიის, ნაციონალიზმის და სოციალიზმის გატარებას.

„დემოკრატიზმის“ ქვეშ პარტია გულისხმობს თითქმის იმასვე, რასაც გულისხმობდენ ჩვენში მენშევიკები და ესერები. ნაციონალიზმის ქვეშ გომინდანი გულისხმობს ჩინეთის ყველა რასების გაერთიანებას ერთ ჩინეთის ეროში. ხუთ ტომიდან: ჩინელები, მანჯურიელები, მონღოლები, მაჰმადიანები და ტიბეტელები. ჩინელები შეადგენენ მცხოვრებთა უდიდეს უმრავლესობას 400 მილიონზე მეტს, ხოლო დანარჩენები—20 მილიონს. ამიტომ ეს ცალკე ერები უნდა გაერთიანდენ ჩინეთის რესპუბლიკის ფორმის ქვეშ ერთ ძლავრ ერში ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებულ შტატების მსგავსად.

სოციალიზმის ქვეშ გომინდანი გულისხმობს მიწით სარგებლობაში თანასწორობას და კაპიტალის შეზღუდვას.

დღევანდელ მომენტში გომინდანის პროგრამა ცოტაოდნად მოძველებულია, მაგრამ მიუხედავად ამისა, გომინდანი უსათუოდ რევოლიუციონური ფაქტორია ჩინეთში.

ფრიად საინტერესოა სუნ-იატ-სენის კონსტიტუცია, რომელიც მან გამოიმუშავა დასავლეთ ევროპის და ამერიკის მნიშვნელოვან კონსტიტუციების შესწავლის შემდეგ. ამ კონსტიტუციას ეწოდება „ხუთი ძალის კონსტიტუცია“; იგი გულისხმობს ჩინეთის რესპუბლიკის იმგვარად მოწყობას,

უკანასკნელი ცნობები

უსაფუძვლო ხმები

ნიუ-იორკი, 12 მარტი. ამერიკაში ჩამოვიდა ბერლინში მყოფი ამერიკის ელჩი ხოუტონი, რომელიც ეხლა დანიშნულია ელჩად ლონდონში. პრესის წარმომადგენლებთან საუბრის დროს ხოუტონმა სასაცილოდ აიგდო ხმები იმის შესახებ, თითქოს გერმანია ირაღლებოდეს და აგრეთვე ის „სულელური მითქმა-მოთქმა“, თითქოს რაღაც აგრესიული სამხედრო კავშირი არსებობდეს გერმანიასა და საბჭოთა კავშირს შორის.

სამხრეთ-სლავიის მთავრობის პროვოკაცია

ვენა, 12 მარტი. რესპუბლიკის დაცვის კანონის მიხედვით სამხრეთ-სლავიის მთავრობამ გადაწყვიტა გაიუქმოს მანდატები რადიჩის პარტიის ათი დეპუტატისა, რომელთაც თითქოს „კავშირი ჰქონდათ მოსკოვთან“.

მარქსის კანდიდატურა

ბერლინი, 12 მარტი. ვოლფის სააგენტოს ცნობით ცენტრის პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა ერთხმად დაადგინა გერმანიის რესპუბლიკის პრეზიდენტის თანამდებობაზე წამოაყენოს მარქსის კანდიდატურა

ჰეკინელ ქალების მიტინგი

ჰეკინი. 12 მარტი. კვირას შემდგარ ქალთა მიტინგზე მიღებულ იქნა შემდეგი რეზოლიუცია: „ჰეკინელ ქალთა მასიურმა მიტინგმა, რომელიც მოწყობილ იქნა მუშა-ქალის საერთაშორისო დღეს, ერთხმად დაადგინა გ. უგზავნოს გულითადი სალამი საბჭოთა კავშირში მყოფ თავის დებს და მიულოცოს მათ რევოლიუციონური მიღწევები. ჰეკინელი ქალები მტკიცედ დარწმუნებულნი არიან იმაში, რომ კომუნისტური იდეები გაიმარჯვებენ მთელ მსოფლიოში“. თავმჯდომარე ლიუ ძინი.

ამგვარივე მიტინგები მოეწყო აგრეთვე ტიან-ცზინსა და შანხაიში.

კომუნისტ-დეპუტატების საქმე

პარიზი. 12 მარტი. საპელაციო სასამართლომ დაადგინა გადასდოს კომუნისტ დეპუტატების კაშენისა და ვაილიან კუპიურიეს საქმის განხილვა მანამდის, სანამ საკასაციო სასამართლო გამოიტანდეს თავის გადაწყვეტილებას ბრალდებულთა მიერ შეტანილ საკასაციო სარჩივის გამო. კაშენსა და კუპიურიეს მისჯილი აქვთ დაპატიმრება ანტიმილიტარისტულ პროპაგანდის გაწევისათვის.

კრასინი ერრიოსთან

პარიზი. 12 მარტი. საფრანგეთის პრემიერმა ერრიომ 12 მარტს მიიღო კრასინი.

თეთრგვარდიელების „საძმენი საგმირონი“

უდიდესი გამარჯვება... ფაიფურის ვაზაზე

პარიზი, 12 მარტი. ლონდონიდან იტყობინებიან: 8 მარტს, დაახლოებით საღამოს **6** საათზე, ერრიოს წამოსვლის შემდეგ, რუს თეთრგვარდიელების ერთმა ჯგუფმა სანდალი მოახდინა საბჭოთა კავშირის პავილიონში ლიონის ბაზრობაზე. ერთ-ერთმა ქალმა, რომელიც შედიოდა ამ ჯგუფში, თავისი შეიარაღებული თანამოაზრეების მფარველობით გასტეხა ვაზა ფაიფურის ნაწარმოებთა განყოფილებაში და შეურაცხყოფა მიაყენა განყოფილების ორ მოსამსახურეს.

ბაზრობის კომიტეტმა, რომელსაც დაეყრდნენ ცნობებს ამ ინციდენტის შესახებ, **თავის გულწრფელი წუხილი გამოსთქვა ამ ინციდენტის გამო და დაავალა პოლიციას სასწრაფოდ გამოიძიოს ეს საქმე და დამნაშავეები დასაპატიმროს თავდასხმისთვის.**

იმის გამო, რომ საბჭოთა დელეგაციამ ბაზრობაზე მიიღო მუშაკის წერილი რუს კოსტარ რევოლიუციონერებისგან, საფრანგეთის პოლიციამ მიიღო ენერგიული ზომები დელეგაციის დასაცავად.

აჯანყება ოსმალეთში

ავჯანყებულნი მარცხდებიან.

ანგორა. 12 მარტი. ოფიციოზური ორგანო „ხაკიმიეტ მილიე“ იუწყება, რომ მეამბოხეებმა თავი მოუყარეს ჯარებს დიარბეკირის რაიონში და იერიში მიიტანეს ქალაქზე. ჯარების რიცხვი უდრიდა 50,000 კაცს. **ბრძოლა გაგრძელდა რამდენიმე საათი და მეამბოხეები იძულებულნი იყვნენ გაქცეულიყვნენ. მათი მხრივ მოკლულია 50 კაცი. ტყვეთ ჩამოუვიდნია 50 კაცი.**

9 მარტს, საღამოს, ოსმალეთის ჯარების მთავარი ძალები შეეხვდენ ოლქში, რომელიც გარშემორტყმული იყო მეამბოხეების მიერ.

დაბურეს თეთრგვარდიელების ფუჭაცელი.

ანგორა. 12 მარტი. ოსმალეთის ხელისუფლებამ დახურა რუსეთის თეთრგვარდიელთა ყოველდღიური ორგანო „ვეჩერნია პრესა“, რომელიც სტამბოლში გამოდიოდა.

შეიხ-სეიდი ემზადება.

ანგორა. 12 მარტი. „ხაკიმიეტ მილლიე“ ცნობით, მეამბოხეთა მეთაური შეიხ-სეიდი ემზადება დიარბეკირზე ხელმეორედ იერიშის მისატანად და ამ მიზნით აგროვებს ძალებს.

გერმანიის ამბები

ებერტის გარდაცვალების შეჯედე.

ბერლინი, 12 მარტი. მაგდებურგში მეორეთ არჩეულ საქმის გარდაცვალებულ პრეზიდენტ ებერტის შეურაცხყოფის შესახებ. 12 მარტის სხდომაზე წაკითხული იქნა ებერტის განცხადება, რომელშიაც ის დაწვრილებით აშკარაებს, რომ მან 1918 წელში სამხედრო ქარხნების მუშების გაფიცვის ხელმძღვანელობა იკისრა მხოლოდ იმ მიზნით, რომ ჩაეშალა გაფიცვა და ამით განეტკიცებია სამშობლოს თავდაცვის უნარიანობა.

„გერმანიის საბანგებო კომისიის“ პროცესი.

ლეიპციგი, 12 მარტი. 12 მარტის სხდომაზე სასამართლომ ჩვენება ჩამოართვა ნეიმანის ნათესავებს მისი გონებრივი განვითარების შესახებ.

ნეიმანის ძის დაკითხვიდან გამოირკვა, **რომ ნეიმანი ბაბუა და ბაბუას მამა გარდაიცვალენ საგიჟეთში,** ამასთანავე ბაბუას მამამ საგიჟეთში დაჰყო 40 წელზე მეტი. ნეიმანის მამამდა 20 წელზე მეტია, რაც სულიერ ავადმყოფობით იტანჯება.

ძმის სიტყვებით, ფელიქს ნეიმანს ჯერ კიდევ ახალგაზრდობაში ეტყობოდა არანორმალობის ნიშნები. სამხედრო სამსახურში ყოფნის დროს, ნეიმანი არა ერთხელ იყო საგიჟეთში.

გაშიცვა საქსონიაში, სილეზიაში და ბავარიაში

ბერლინი, 12 მარტი. **რკინისგზელების გაფიცვა გადავიდა ბავარიაში. საქსონიაში, ბერლინში და სილეზიაში გაფიცულია 12.000 რკინისგზელი.**

გრძელდა დაიწყება მთელს გერმანიაში

ბერლინი, 12 მარტი. რკინისგზელების კავშირების წარმომაგენელთა კონფერენციამ, რომელიც 12 მარტს შეიკრიბა, დაადგინა ბრძოლა დაიწყოს მთელს გარმანიაში. ცალკე ოლქებს უფლება მიეცა დამოუკიდებლივ გამოიტანონ გადაწყვეტილებები და ცხოვრებაში გაატარონ ისინი.

რა ხდება საფრანგეთში

ბერტონის და კაშენის პროცესები.

პარიზი. 12 მარტი. კომუნისტი ბერტონი თავის წერილში პარლამენტის გარეშე საქმეთა კომისიის თავმჯდომარის მიმართ აცხადებს, რომ ის გადის კომისიის შემადგენლობიდან და დასძენს, რომ მას, როგორც კომუნისტური პარტიის წარმომადგენელს, არ შეუძლია დასთან ხმდეს წინადადებაზე, რომ საიდუმლოთ შეინახოს ის განცხადებები, რომელთაც ერრიო გააკეთებს კომისიაში.

კაშენიც შეუერთდა ბერტონის პროტესტს ერრიოს მოთხოვნილების წინააღმდეგ და განაცხადა, რომ ის შეიტანს შეკითხვას პალატაში იმის გამო, რომ ერრიო პარლამენტს არაფერს არ უმხელს იმ მნიშვნელოვან დიპლომატიურ მოლაპარაკების შესახებ, რომელიც ამ ჟამად სწარმოებს.

დაიწყება ავსტრიაში ბრძოლა

პარიზი. 12 მარტი. პალატის სხდომაზე. 11 მარტს, **კომპარტიის** სახელით გამოვიდა მარშერი, რომელმაც აღნიშნა, რომ არავითარი საერი პოლიტიკა არ ტარდება საბჭოთა ნაო საკითხში. სახლის პატრონები ბოროტად სარგებლობენ თავიანთი უფლებებით, მასიურად ასახლებენ ღარიბ მდგმურებს. საჭიროა სასწრაფო ზომების მიღება პროლეტარების დასაცავად სახლის პატრონების თვითნებობისაგან.

დასასრულ მარშერიმ მოითხოვა საბინაო ქირის შესახებ კანონის ძალაში შესვლას გადადება 1928 წლის ოქტომბრამდე.

მთელმა პალატამ სოციალისტებთან ერთად უარჰყო კომუნისტების წინადადება.

საუბარი კალინინთან მისი მოგზაურობის შესახებ

ამხ. კალინის მოგზაურობა დასავლეთ საქართველოს სოფლებში და ქალაქებში დამთავრდა 12 მარტს.

ყველაზე საყურადღებოს წარმოადგენდა სოფლებში მოგზაურობა და იქაურ გლეხკაცობასთან პირის-პირ შეხვედრა.

მოსკოვში გამგზავრებამდის ჩვენი თანამშრომელი უკანასკნელათ ებაასა ამხ. კალინინს იმის შესახებ, თუ რა შთაბეჭდილება გამოიტანა საქართველოს სოფლებში ყოფნის დროს.

— ამხ. კალინინო! თქვენ იყავით დასავლეთ საქართველოს შიგდ ქალაქში და რვა სოფელში. ქალაქი—ებში ჩვეულებრივი რამეა. გთხოვთ მიპასუხოთ საბოლოო აზრი: სოფლებში ყოფნისას ყველაზე აღსანიშნავი და თვალსაჩინო რა ნახეთ?

— ძლიერი კომუნისტური პარტია! მე არ მეგონა, თუ საქართველოს სოფლებში კომპარტია ასეთი ძლიერი იქნებოდა.

— თვით ჩვენმა გლეხკაცობამ რა შთაბეჭდილება მოახდინა თქვენზე?

— თქვენი გლეხკაცობა მე წარმომიდგა ძალიან აქტიურად და შეგნებულათ. მე ბევრათ ნაკლები წარმოდგენა მქონდა მაზზე, ვიდრე ვნახავდი.

— თქვენი აზრით ყველაზე მწვავე ტკივილები ჩვენი გლეხკაცობისა რა არის?

— ყველაზე დიდი ტკივილი არის ტკონომიური. ყველგან სჩაოდენ გადასახადებზე და სოფლის ნაწარმოების სიაფეზე. მაგრამ პოლიტიკური ტკივილებიც საკმარისია. თქვენი გლეხობა აქტიური ელემენტია, მაგრამ მასში არ ყოფილა საზოგადოებრივი ცხოვრება. პარტიას თავის ფორგლებში ჩუკეტია მთელი საზოგადოებრივი ცხოვრება და ეს დიდძალი უპარტიო მაგრამ შეგნებული და აქტიური გლეხკაცობა კი გარეთ დარჩენილა. ერთ უმთავრეს მიზეზათ გლეხკაცობის უკმაყოფილებისა სწორეთ ეს უნდა ჩაითვალოს.

— ამ თქვენ მოგზაურობას ექნება თუ არა რამე პრაქტიკული მნიშვნელობა?

— გლეხურ ფართე მასების პრაქტიკულათ მუშაობაში ჩაბმა საქართ. ხელისუფლებისაგანაც კიდეც წყალტუბოდა არანორმალობის ნიშნები. სამხედრო სამსახურში ყოფნის დროს, ნეიმანი არა ერთხელ იყო საგიჟეთში.

ბაშიცვა საქსონიაში, სილეზიაში და ბავარიაში

ბერლინი, 12 მარტი. **რკინისგზელების გაფიცვა გადავიდა ბავარიაში. საქსონიაში, ბერლინში და სილეზიაში გაფიცულია 12.000 რკინისგზელი.**

გრძელდა დაიწყება მთელს გერმანიაში

ბერლინი, 12 მარტი. რკინისგზელების კავშირების წარმომაგენელთა კონფერენციამ, რომელიც 12 მარტს შეიკრიბა, დაადგინა ბრძოლა დაიწყოს მთელს გარმანიაში. ცალკე ოლქებს უფლება მიეცა დამოუკიდებლივ გამოიტანონ გადაწყვეტილებები და ცხოვრებაში გაატარონ ისინი.

აზერბეიჯანის საბჭოთა 4 ყრილობა

ყრილობის გახსნა.

ბაქო. 10 მარტს, საღამოს 5 საათზე, თეატრის დარბაზში ამხ. აგამალი-ოღლის თავმჯდომარეობით გაიხსნა აზერბეიჯანის საბჭოთა მეოთხე ყრილობა, რომელზედაც გამოცხადდა 600 მეტი დელეგატი.

ამხ. აღამალი-ოღლის სიტყვა.

ყრილობას სიტყვით მიმართა აზერბეიჯანის ცკის თავმჯდომარემ ამხ. აღამალი-ოღლიმ, რომელიც მოკლეთ შეეხო საბჭოთა კავშირის შინაურ და საერთაშორისო მდგომარეობას.

— აზერბეიჯანში,—ამბობს ორატორი, გვაქვს დიდი მიღწევები. მიწის საკითხი და წყლის მეურნეობა, ეს უმთავრესი საკითხები აზერბეიჯანის სინამდვილეში,—უკვე მოწესრიგებულია. მრეწველობის დარგში, განსაკუთრებით ნავთის მრეწველობაში, ჩვენ გვაქვს ფრიად მნიშვნელოვანი მიღწევები. ნავთის მხოლოდ უფრო რელიეფურათ, უფრო აშკარათ გამოვიტანეთ საჭიროება გლეხური უბრტიო, ფართე მასების მუშაობაში ჩაბმისა.

— კმაყოფილი დარჩით თუ არა, ადგილობრივ გელისუფლების მუშაობით.

იმდენათ, რამდენადაც გლეხები არა სჩაოდენ სოფლის დაბალ ადმინისტრაციაზე, ისინი ღირსეულათ მიმაჩნიან, რაც შეეხება სამაზროს—ამის შესახებ ვერას ვიტყვი, რადგან არ ვიცნობ.

— სარწმუნოების საკითხზე რა აზრისა დარჩით?

ამ ექვსი დღის მანძილზე მუშაობის დროს ჩვენ თანამშრომელს: მის სოფლებში მოგზაურობის შესახებ თუ კი დაიბეჭდება რამე წერილები, უეჭველათ გაუგზავნოთ მოსკოვში. სანაცვლოდ შეგვპირდა თავის სტენოგრაფიულ ანგარიშები, რომელთა გადათარგმნასაც დაამთავრებენ მოსკოვში.

მოამზე.

აზერბეიჯანის საბჭოთა კომისართა საბჭოს მოქმედება

(მომხსენებელი აზერ. სახ. კომ. საბჭოს თავმჯდომარე ამხ. მუსაბეკოვი)

მასალებათა დასრულების შემდეგ აზერბეიჯანის სახალხო კომისართა საბჭოს მუშაობის შესახებ მოხსენებას აკეთებს მთავრობის თავმჯდომარე ამხ. **მუსაბ ეკოვი** რომელიც თავის მოხსენების შესავალს უძღვნის საერთაშორისო მდგომარეობის დახასიათებას.

ბაქოს ნავთი,—ამბობს მომხსენებელი ბელი მოსვენებას არ აძლევს კაპიტალისტებს; იგი, როგორც ანდამატი, იზიდავს იმპერიალისტურ ქვეყნებს. ეს აძლევს აზერბეიჯანს და მთელს ს.-კ. ფედერაციას განსაკუთრებულ ხელდრი წონას. ამიტომ საჭიროა აქ იქნეს განსაკუთრებით ძლიერი პროლეტარული ნებისყოფა და შეკავშირება.—თავისუფალი აზერბეიჯანი,—განაგრძობს მომხსენებელი დევიზებური ნაბიჯით მიდის წინ ეკონომიურ და კულტურულ ფრონტებზე.

საბჭოთა ხელისუფლებას აზერბეიჯანში მაგრად აქვს ფეხი გადგმული რაც ხათელი გასდა მეწმენეკრი ავანტიურის დროს, როცა მუსავატელებმა სცადეს აზერბეიჯანელ გლეხის ავანტიურაში ჩათრევა, მაგრამ იგი მას არ გაჰყვა.

შემდეგ მომხსენებელი ეხება აზერბეიჯანის სასოფლო-მეურნეობას.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის შემოღების შემდეგ, ჩვენი სასოფლო მეურნეობა იწყებს აღორძინებას. 1924 წელს დათესილი იყო 830.000 დესეტინა—ანუ მის წინა დროს დათესილ მოედნის (1914 წელს დათესილი იყო 105 ათასი დესეტ.) 95—96 პროც. 1922 წელს ბამბით დათესილი იყო 1000 დესეტ. 23 წელს—23 ათასი დესეტ. 24 წელს—85.000 დესეტ. ე. ი. 1924 წელს ბამბით დათესილი მოედნის სიერცე 80 პროც. დაუახლოვდა 1913 წლის დონეს, რომელიც ბამბის მეურნეობის განვითარების უმაღლეს წერტილად ითვლება აზერბეიჯანში.

გასული წლის მოუსავლობა სამწუხაროდ შეანელებს სასოფლო მეურნეობის განვითარების ტემპს.

მებაღეობა აღდგენის გზას ადგია. გაპარტახებული ძალები უკვე აღდგენილია. ყურძნის და ხილის მოსავალი წრეულს ჩინებული იყო, რამაც რამოდენიმედ აანაზღაურა პურის მოუსავლობით გამოწვეული ზარალი. წინ მიიწევს აგრეთვე მეაბრეშუმეობაც. 1921 წელს აზერბეიჯანში გამოიკეკა 5 ათასი კოლოფი თესლი.

1922 წელს 20,000 კოლოფი, 23 წელს—49,000, 1924 წელს—70,000 კოლოფი. მთავრობა ყოველგვარ ღონისძიებით სცდილობს აღადგინოს მეაბრეშუმეობა ომის წინა დონემდე.

დიდ ზიანს აძლევს ჩვენს მეურნეობას სხვადასხვა მავნეები მოლაწის ირრიგაციული სისტემის მოშლამ ხელი შეუწყო კალიის გაჩენას. 1921 წელს კალიის თავდასხმამ კატასტროფიულ მდგომარეობაში ჩააყენა ქვეყანა. 3 წელიწადია სწარმოებს ბრძოლა კალიის წინააღმდეგ. ბრძოლა ჩვენი გამარჯვებით დასრულდა.

ირრიგაციას მთავრობა აქცევს განსაკუთრებულ ყურადღებას. ამ დარგში ბევრი რამ არის გაკეთებული ბამბის სათესი მოედნის გასაფართოებლად ამ უახლოესი 5 წლისთვის განზრახულია დაიხარჯოს 18 მილიონი მანეთი. დანგრეული სარწყავი ყიაგრ-ზებით (კუბის) აღსადგენად განზრახულია გადაიდოს— 1,215,857 მანეთი.

საერთოდ სასოფლო მეურნეობა მშვიდობიან დროსთან შედარებით 85,8 პროცენტით აღდგენილად უნდა ჩაითვალოს.

თბილისის ახალი საბჭოს საზეიმო სხდომა

ხუთშაბათს, საღამოს 5 ნახ. საათზე, სახელმწიფო ოპერის თეატრში შეიკრიბა თბილისის მეხუთე მოწვევის საბჭოს პლენუმის საზეიმო სხდომა საფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტებთან და ადგილკომებთან ერთად ამიერკავკასიის ფედერაციის სამი წლის არსებობის აღსანიშნავად.

სხდომა გახსნა ამხ. ლადო სუხიშვილმა, რომელმაც საბჭოს მიმართა მოკლე სიტყვით.

ამხ. ლ. სუხიშვილის სიტყვა

თბილისის ახალი საბჭოს დღევანდელი კრების მოწვევის უმთავრესი მიზანია—ამბობს ამხ. სუხიშვილი—ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკების ფედერაციის 3 წლის არსებობის თარიღის აღნიშვნა.

ჩვენ, ამხანაგებო, კვეხსოვს ის მდგომარეობა, რომელიც იყო ამიერკავკასიაში მეფის მთავრობის დროს. ვიხსენებთ 1905 წლის ამბებს, მან კარგათ იცის, თუ რა სისხლისღვრა დაატრიალეს აქ მეფის მთავრობის აგენტებმა.

ჩვენ გვახსოვს სომეხ-თათართა ჟლეტა და სისხლისღვრა, რომელიც აქ დაიწყო 1905 წელს. ჩვენ ვიცით, რომ ეს სისხლისღვრა განვებ იყო გამოწვეული მეფის აგენტების მიერ იმ მიზნით, რომ დაესუსტებინათ ეს ერები და ამით განემტკიცებინათ თავისი ბატონობა. ჩვენ, ქართველებს, გვინდოდა ამ სისხლისღვრის ღობა, მაგრამ მაშინ ამის საშუალება არ გვქონდა.

გვახსოვს აგრეთვე ქართველ-სომეხთა დავა იმის შესახებ, თუ ვინ უნდა აგებულიყო თბილისის უნივერსიტეტის შენობა. სომხური ბურჟუაზია სცდილობდა დამტკიცებინა, რომ უნივერსიტეტისათვის საუკეთესო ადგილი იქნებოდა ნავთლული. ქართველი თავად-აზნაურობა კი ამტკიცებდა, რომ უნივერსიტეტის შენობა უნდა აგებულიყო ვერაზე, რომლის კლიმატიური და სხვაგვარი პირობები, მისი აზრით, ყოველის მხრივ ხელსაყრელი იყო უნივერსიტეტის ამ რაიონში მოწყობისათვის.

ამ შემთხვევაში სომხური ბურჟუაზიას და ქართველ თავად-აზნაურობას, თითქოს, თავისი საკუთარი ერის ინტერესები ალაპარაკებდა, მაგრამ არსებითად ისინი თავის კლასიურ ინტერესებს იცავდენ.

დასასრულ ამხ. კალინინმა სთხოვა ჩვენ თანამშრომელს: მის სოფლებში მოგზაურობის შესახებ თუ კი დაიბეჭდება რამე წერილები, უეჭველათ გაუგზავნოთ მოსკოვში. სანაცვლოდ შეგვპირდა თავის სტენოგრაფიულ ანგარიშებს, რომელთა გადათარგმნასაც დაამთავრებენ მოსკოვში.

მოამზე.

ამხ. მაჭია ორახელაშვილის მოხსენება

მომხსენებელი ეხება იმ მიზეზებს, რომელთაც აუცილებელი გახადეს ა | კავკასიის რესპუბლიკათა შეკავშირება ერთ მთლიან პოლიტიკურ ერთეულად. ა. | კ. ფედერაცია შეიქმნა არა მარტო შინაური ცხოვრების მოსაწესრიგებლად, იგი ნაკარნახევი იყო საერთაშორისო მდგომარეობით. რომელიც დახასიათდება რევოლიუციონურის სიტუაციით.

საქართველოს გასაბჭოების და ა | კ. სხვა გასაბჭოებული რესპუბლიკების შეკავშირებას მოითხოვდა რევოლიუციის მონაპოვართა უზრუნველყოფის ინტერესები.

შემდეგ მომხსენებელი ახასიათებს იმ ეროვნულ უნდობლობას და მუდმივ მტრულ დამოკიდებულებას, რომელიც გასაბჭოებამდე არსებობდა ა | კავკასიაში. ა | კავკასიის ფედერაცია გამოდგა იარაღი, რომელმაც გაადვილა ბრძოლა, გამხეცებული შოვინიზმის წინააღმდეგ. ამჟამად ა | კავკასია უკვე დამშვიდებულია, ეროვნული შუღლის ნაცვლად დღეს ბატონობს ეროვნული მშვიდობიანობა და კეთილ-მეზობლობა. მაგრამ სიმშვიდე არ წარმოადგენს თვითმიზანს და ადგილკომებთან ერთად ამიერკავკასიის ფედერაციის სამი წლის არსებობის აღსანიშნავად.

მომხსენებელს მაგალითად მოჰყავს საბჭოთა აჭარისტანი, სადაც 3 წლ. განმავლობაში ამდენი გაკეთდა, რის გაკეთებაც არ შეიძლებოდა არც ერთი წყობილების დროს.

ყველა ეს მიღწევები გვიჩვენებს, რომ ა | კავკასიის ფედერაცია, როგორც ეს ხელსაც საფუძვლად უდევს ამხ. ლენინის მიერ ნაკარნახევი აზრი ა | კ. რესპუბლიკათა გაერთიანების შესახებ და აგრეთვე 26 კომუნართა სისხლი, ისტორიულად საერთოო გამარჯვებულია შემდეგ მომხსენებელი გადადის იმ საერთაშორისო საკითხებზე, რომელიც აწუხებს ჩვენს ქვეყნას. მომხსენებელი ნათლად ამტკიცებს ქართველ ინტელიგენციის ერთი ნაწილის შორის გავრცელებულ იმ აზრის უსაფუძვლობას, თითქოს ქართველი ინტელიგენცია, საქართველოში ეროვნულ უმცირესობის პირობებში იყოს ჩაყენებული, თითქოს ქართველებთან შედარებით უპირატესი მდგომარეობით სარგებლობდნენ სხვა ერის შვილნი.

ასეთი უსაფუძვლო ხმების გავრცელებას მიზეზად მომხსენებელი სთვლის ინტელიგენციის უმუშევრობას, რომელიც შედგება ქართველი ინტელიგენციის სიჭარბის. აქ მომხსენებელს მოჰყავს ამხ. კალინინის აზრი ქართველი ინტელიგენციის გამოყენებების შესახებ. ამხ. კალინინი, მომხსენებელის აზრით, როგორც საბჭოთა კავშირის უმაღლესი ორგანოს ხელმძღვანელი, მოვალე იყო შეხებოდა იმ მტკივნეულ საკითხებს, რომელიც აწუხებს საბჭოთა კავშირში შემაფალ ერთ-ერთ რესპუბლიკას.

ამხ. კალინინმა სთქვა, რომ საქართველო იმხიმ დიდ რიცხვს ინტელიგენციისას, რომელიც მას ჰყავს, ვერ ზიდავს; საქართველოს მეურნეობას არ შეუძლია იატანოს ინტელიგენციის ასეთი სიჭარბე.

ერთ-ერთი გამოსაველი ამ მდგომარეობიდან ის არის, რომ იგი გამოყენებული იქნეს საბჭოთა კავშირის იმ ტერიტორიაზე, სადაც ქართველი ინტელიგენცია მოღვაწეობდა რამდენიმე წლის წინად.

ამხ. კალინინი საკითხს მიუდგა სწორათ და ისეთი საზომით, რომელიც სავალდებულოა ყოველი პოლიტიკური მოაზროვნისათვის, ვინაიდან საქართველოს ინტელიგენციის საკითხი არის საკითხი ჩვენი საწარმოო ძალების, რომელიც ჯერ კიდევ ისე არ არის განვითარებული, რომ საცხებით მოახმაროს და გამოიყენოს ჩვენში მყოფი კულტურული ძალები.

ყველა მოქალაქემ უნდა შეითვისოს ის აზრი, რომ მხოლოდ ერთიანი ძალის დახმარებით და შრომის განაწილებით საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკები მოახერხებენ თავი დააღწიონ ბინძურ ავანტიურებს და სრულ ძალით შეუდგნენ მშვიდობიან სამშენებლო საქმეს.

ამხ. კალინინმა სთქვა, რომ საქართველო იმხიმ დიდ რიცხვს ინტელიგენციისას, რომელიც მას ჰყავს, ვერ ზიდავს; საქართველოს მეურნეობას არ შეუძლია იატანოს ინტელიგენციის ასეთი სიჭარბე.

ერთ-ერთი გამოსაველი ამ მდგომარეობიდან ის არის, რომ იგი გამოყენებული იქნეს საბჭოთა კავშირის იმ ტერიტორიაზე, სადაც ქართველი ინტელიგენცია მოღვაწეობდა რამდენიმე წლის წინად.

ამხ. კალინინი საკითხს მიუდგა სწორათ და ისეთი საზომით, რომელიც სავალდებულოა ყოველი პოლიტიკური მოაზროვნისათვის, ვინაიდან საქართველოს ინტელიგენციის საკითხი არის საკითხი ჩვენი საწარმოო ძალების, რომელიც ჯერ კიდევ ისე არ არის განვითარებული, რომ საცხებით მოახმაროს და გამოიყენოს ჩვენში მყოფი კულტურული ძალები.

ყველა მოქალაქემ უნდა შეითვისოს ის აზრი, რომ მხოლოდ ერთიანი ძალის დახმარებით და შრომის განაწილებით საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკები მოახერხებენ თავი დააღწიონ ბინძურ ავანტიურებს და სრულ ძალით შეუდგნენ მშვიდობიან სამშენებლო საქმეს.

ქართველი სალხის სარგებლობიანობის ინტერესი მოითხოვს, ასრულებს ამხ. მომხსენებელი, რომ ვიყოთ თანასწორი როგორც ბრძოლაში, ისე ამ ბრძოლით მოპოვებულ სიკეთეთა გამოყენებაში.

გზა გაერთიანებისა და შეკავშირებისა და პატარა ერებისა დიდ ერებთან, მათთან ყოფნა ჭირსა და ლხინში,— ერთ ფერხულში ჩაბმული ყველა ერებს მიგვიყვანს იმ სანატრელ სამყაროში, რომელსაც ქვია კომუნიზმი და სოციალიზმი.

მომხსენებელს მაგალითად მოჰყავს საბჭოთა აჭარისტანი, სადაც 3 წლ. განმავლობაში ამდენი გაკეთდა, რის გაკეთებაც არ შეიძლებოდა არც ერთი წყობილების დროს.

ყველა ეს მიღწევები გვიჩვენებს, რომ ა | კავკასიის ფედერაცია, როგორც ეს ხელსაც საფუძვლად უდევს ამხ. ლენინის მიერ ნაკარნახევი აზრი ა | კ. რესპუბლიკათა გაერთიანების შესახებ და აგრეთვე 26 კომუნართა სისხლი, ისტორიულად საერთოო გამარჯვებულია შემდეგ მომხსენებელი გადადის იმ საერთაშორისო საკითხებზე, რომელიც აწუხებს ჩვენს ქვეყნას. მომხსენებელი ნათლად ამტკიცებს ქართველ ინტელიგენციის ერთი ნაწილის შორის გავრცელებულ იმ აზრის უსაფუძვლობას, თითქოს ქართველი ინტელიგენცია, საქართველოში ეროვნულ უმცირესობის პირობებში იყოს ჩაყენებული, თითქოს ქართველებთან შედარებით უპირატესი მდგომარეობით სარგებლობდნენ სხვა ერის შვილნი.

ასეთი უსაფუძვლო ხმების გავრცელებას მიზეზად მომხსენებელი სთვლის ინტელიგენციის უმუშევრობას, რომელიც შედგება ქართველი ინტელიგენციის სიჭარბის. აქ მომხსენებელს მოჰყავს ამხ. კალინინის აზრი ქართველი ინტელიგენციის გამოყენებების შესახებ. ამხ. კალინინი, მომხსენებელის აზრით, როგორც საბჭოთა კავშირის უმაღლესი ორგანოს ხელმძღვანელი, მოვალე იყო შეხებოდა იმ მტკივნეულ საკითხებს, რომელიც აწუხებს საბჭოთა კავშირში შემაფალ ერთ-ერთ რესპუბლიკას.

ამხ. კალინინმა სთქვა, რომ საქართველო იმხიმ დიდ რიცხვს ინტელიგენციისას, რომელიც მას ჰყავს, ვერ ზიდავს; საქართველოს მეურნეობას არ შეუძლია იატანოს ინტელიგენციის ასეთი სიჭარბე.

ერთ-ერთი გამოსაველი ამ მდგომარეობიდან ის არის, რომ იგი გამოყენებული იქნეს საბჭოთა კავშირის იმ ტერიტორიაზე, სადაც ქართველი ინტელიგენცია მოღვაწეობდა რამდენიმე წლის წინად.

ამხ. კალინინი საკითხს მიუდგა სწორათ და ისეთი საზომით, რომელიც სავალდებულოა ყოველი პოლიტიკური მოაზროვნისათვის, ვინაიდან საქართველოს ინტელიგენციის საკითხი არის საკითხი ჩვენი საწარმოო ძალების, რომელიც ჯერ კიდევ ისე არ არის განვითარებული, რომ საცხებით მოახმაროს და გამოიყენოს ჩვენში მყოფი კულტურული ძალები.

ყველა მოქალაქემ უნდა შეითვისოს ის აზრი, რომ მხოლოდ ერთიანი ძალის დახმარებით და შრომის განაწილებით საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკები მოახერხებენ თავი დააღწიონ ბინძურ ავანტიურებს და სრულ ძალით შეუდგნენ მშვიდობიან სამშენებლო საქმეს.

ქართველი სალხის სარგებლობიანობის ინტერესი მოითხოვს, ასრულებს ამხ. მომხსენებელი, რომ ვიყოთ თანასწორი როგორც ბრძოლაში, ისე ამ ბრძოლით მოპოვებულ სიკეთეთა გამოყენებაში.

გზა გაერთიანებისა და შეკავშირებისა და პატარა ერებისა დიდ ერებთან, მათთან ყოფნა ჭირსა და ლხინში,— ერთ ფერხულში ჩაბმული ყველა ერებს მიგვიყვანს იმ სანატრელ სამყაროში, რომელსაც ქვია კომუნიზმი და სოციალიზმი.

მომხსენებელის ბოლო სიტყვა აღფრთოვანებით.

მომხსენებელს მისცეს შეკითხვები, რომელთაც პასუხი გასცა ამხ. ს. ორჯონიკიძემ.

საბჭოთა ვაკითხულ მომხსენებლის სიტყვა—ერთხმად მიიღეს შემდეგი რეზოლიუცია:

თბილისის მუშათა, გლეხთა და წითელარმიელთა მე-5 მოწვევის საბჭომ თავის პირველ სხდომაზე მოისმინა და ცნა ამხ. ამხ. სერგო ორჯონიკიძის და მამია ორახელაშვილის მოხსენებანი ამიერ-კავკასიის ფედერაციის მესამე წლის თავის შესახებ, აღნიშნავს, რომ სამი წლის წინად ა. | კ. საბჭოთა რესპუბლიკების მიერ ამ ჩეული გზა ძმური სოლიდარობისა და გაერთიანებული ბრძოლისა პოლიტიკურ-ეკონომიურ და კულტურულ ფრონტებზე—გზა, რომელიც დროზე ნაჩვენები იყო მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადის ვ. ლენინის მიერ, აღმოჩნდა სწორი და სრულიად მისაღები ამიერ-კავკასიის მუშების და გლეხებისათვის.

ამ სამი რესპუბლიკის გაერთიანებამ ერთს ფედერაციაში უკვე მოიტანა სასურველი ნაყოფი, ერთხელ და სამუდამოთ მოისპო ეროვნული შუღლის ნიადაგზე სისხლისღვრა და შეინიშნება, რასაც ადგილი ჰქონდა წინანდელი მთავრობების დროს, შესაძლებელი შეიქნა ნაციონალურ კულტურათა თავისუფალი დაბადება და ძლიერი განვითარება. გადადგმული იქნა დიდი ნაბიჯი წინ სახალხო მეურნეობაში და სხვა.

ეკონომიურ ფრონტზე დაწყებული აღდგენითა პროცესი, ჩვენი ქვეყნის კულტურულ ძალთა განვითარება, ა. | კ. პოლიტიკურად გამაგრება-გაძლიერება პირდაპირ შედეგია ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკათა გაერთიანების, ერთის მძლავრ ფედერაციად, რომელიც თავის მხრით შედის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკების კავშირში, როგორც თანაბარ უფლებიანი რესპუბლიკა.

ფედერაციის საშუალებით ა. | კ. პროლეტარიატი უწყდის ხელს თავის უფროსს ძმას რუსეთის პროლეტარიატს, რომლისგან ის დიდი ხნის განმავლობაში იყო მოწყვეტილი ანტი-საბჭოთა პარტიების ჩვენში არსებობის დროს.

კერძოთ თბილისის საბჭო ნაყო

ორშაბათი, 14 მარტი 1924 წ. № 59 (124)

ტფილისის მუშათა და ჯარის დეპუტატების საბჭოს გაზეთი

ფასი 3 კაპ. | გამოდის ყოველ დილით, გარდა უქმე დღეებისა. | რედაქცია და ადმინისტრაცია მდებარეობს ტფილისში, ალექსანდრეს ქუჩა № 123 (ყოფილი № 1-ლი ქუჩა).

ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს სხდომა

ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს 17 მარტს, ორშაბათს, 7 საათზე საღამოს, ჩვეულებრივ ადგილას, ტარდება საბჭოს სხდომა შემდეგი დღის წესრიგით:

1) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

2) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

3) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

4) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

5) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

6) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

7) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

8) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

9) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

10) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

10 მარტის სხდომის ოქმიდან

ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს 10 მარტს, ორშაბათს, 7 საათზე საღამოს, ჩვეულებრივ ადგილას, ტარდებოდა საბჭოს სხდომა შემდეგი დღის წესრიგით:

1) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

2) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

3) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

4) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

5) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

6) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

7) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

8) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

9) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

10) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს სხდომა

ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს 17 მარტს, ორშაბათს, 7 საათზე საღამოს, ჩვეულებრივ ადგილას, ტარდება საბჭოს სხდომა შემდეგი დღის წესრიგით:

1) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

2) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

3) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

4) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

5) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

6) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

7) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

8) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

9) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

10) ანგარიში საბჭოს მიერ ტფილისის მუშათა დეპუტატების საბჭოს წარმომადგენლობის შესახებ ამიერკავკასიის საბჭოთა ყრილობაზე.

„ბაქოს ფოსტა და ტელეგრაფის“ ახალი შენობა

— **ბაქოში** ფოსტა-ტელეგრაფის ახალი შენობა 15 მაისს გაიხსნება. შენობა ორ სართულიანია. ფოსტა-ტელეგრაფის ოთახები 3,000 ბან. მეტია, ვიდრე ძველ შენობაში. ფოსტა-ტელეგრაფის ახალ შენობაში ელექტრონის ლიფტი იქნება.

ბაქოს ნავთის ბიუროს ახალი ბრძანება

— **ბაქოს** ნავთის ბიუროს ბრძანებით, ნავთის ფასი 1 აპრილიდან 10 ბან. ეძლევა ფუთი ნავთისა. ბიუროს ბრძანებით, ნავთის ფასი 1 აპრილიდან 10 ბან. ეძლევა ფუთი ნავთისა. ბიუროს ბრძანებით, ნავთის ფასი 1 აპრილიდან 10 ბან. ეძლევა ფუთი ნავთისა

ნოდიის ქალაქის საბჭოს ეკონომიკური განყოფილების ბეჭდური ორგანო

„ნოდიის ეკონომიკური ვესტნიკი"

ორგანიზაციებს, დაწესებულებებსა და ცალკეულ მოქალაქეებს ეკონომიკური ხასიათის ნებისმიერი განცხადების გამოქვეყნება შეუძლიათ „ნოდიის ეკონომიკურ ვესტნიკში".

განცხადებების ფასები: 1 სიტყვა 10 კაპ., ტელეგრაფით 15 კაპ., ფასდაკლება 10%-ით 5 ჯერ გამოქვეყნებულ განცხადებებზე.

ადრესი: ნოდიის ქალაქის საბჭოს ეკონომიკური განყოფილება, „ნოდიის ეკონომიკური ვესტნიკი".

ტელეფონი № 4-ე ავტომატური სადგური.

ნოდიის ქალაქის საბჭოს ეკონომიკური განყოფილების ბეჭდური ორგანო

„ნოდიის ეკონომიკური ვესტნიკი"

ნოდიის ქალაქის საბჭოს ეკონომიკური განყოფილების ბეჭდური ორგანო

„ნოდიის ეკონომიკური ვესტნიკი"

ნოდიის ქალაქის საბჭოს ეკონომიკური განყოფილების ბეჭდური ორგანო

„ნოდიის ეკონომიკური ვესტნიკი"